Р Е Ш Е Н И Е
№ 2683

гр. София, 22.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 37 състав,** в публично заседание на 27.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Владова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **598** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 98 ал. 2 от АПК и във връзка със Закона за подпомагане на земеделските производители (ЗПЗП).

Производството е образувано по жалба на [фирма] със седалище [населено място], общ. А., обл. Софийска, представлявано от Д. Ц. С. срещу съобразно изричната норма на чл. 145, ал. 2 във връзка с чл. 98, ал. 2 от АПК, първоначалният индивидуален административен акт, а именно Уведомително писмо изх. № 02 – 230 - 2600/499 от 29.06.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие по подадено от жалбоподателя Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер У. № 23/200411/44642, в частта, с която е отказано финансово подпомагане в размер на 8 389, 45 лв. по СЕПП, в размер на 9 521,81 лв. по НР1 и в размер на 96,3 лв. по СНДП и с което е наложена санкция по СЕПП в размер на 6 037,27 лв. на основание чл. 58 от регламент № 1122/2009г. и по НР1 в размер на 6 852,15 лв. на основание чл. 16 от регламент № 65/2011г.

В жалбата си жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспореното уведомително писмо, поради неправилното приложение на закона и като издадено в несъответствие с фактическото положение. Твърди, че е стопанисвал надлежно и е обработвал заявените от имоти. Твърди, че за имот 00504 – 125 – 1 – 4 има договор за наем с частните собственици и се стопанисва. Имоти № 00504 – 126 – 1 – 1, № 00540 – 127 – 1 – 1, № 00504 – 129 – 1 – 1, № 00504 – 138 – 1 – 1 са взети под наем от общината, намират се до фермата им и също са използвани за паша и за косене. За

имот № 00504 – 135 – 1 – 1 посочва, че като недопустими са приети 0,02ха, тъй като в центъра на ливада има едно голямо дърва, но посочва, че това не пречи на коситбата под дървото, като в тази връзка смята площта за допустима за подпомагане. За имоти № 00504 – 361 – 1 – 2 и № 00504 – 534 – 3 – 2 посочва, че са определени в границата, в която компютърната система е определила допустимата площ в деня на подаване на заявлението, на тъй като посочва, че в системата тези граници всеки ден се менят, счита, че не той е допуснал грешката, ако има такава, и съответно не следва да бъде наказван за това. Иска оспореното уведомително писмо да бъде отменено. Претендира разноски.

Ответникът изпълнителният директор на Държавен фонд „Земеделие", чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и законосъобразност на оспореното уведомително писмо. Твърди, че същото е издадено от компетентен орган и без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Твърди, че оспореното решение е издадено и при правилното приложение на закона, като в таблиците на писмото са отразени само недопустимите за подпомагане площи. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски и юрисконсултско възнаграждение.

Жалбоподателят е уведомен за оспореното уведомително писмо на 19.07.2012г., видно от разписка от куриерска служба (стр. 84 от делото). Жалбоподателят е подал жалба пред по – горестоящия орган, а именно Министъра на земеделието и храните на 01.08.2012г., т.е. в законо установения срок (стр. 11 от делото), а с молба от 09.08.2012г. (стр. 10 от делото) е допълнил жалбата. С писмо (стр. 9) Министерство на земеделието и храните е изпратило жалбата на ДФЗ за комплектоване на административната преписка. Със заповед № РД – 20 – 1007 от 27.11.2012г. на Министъра на земеделието и храните жалбата на [фирма] е оставена без уважение. По делото не са представени доказателства за това кога жалбоподателят е бил уведомен за тази заповед, което е в тежест на доказване от ответника. В този случай и на основание чл. 98 ал. 2 от АПК на оспорване подлежи първоначалният административен акт, а именно уведомителното писмо на и.д. на ДФЗ. Предвид това настоящият състав приема, че жалбата е подадена в срок. Жалбата е подадена от лице адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Поради горното настоящият състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателят е подал Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер У. 23/200411/44642 от 22.03.2011г. Жалбоподателят е заявил за подпомагане следните имоти: 1. по Схемата за единно плащане на площ (СЕПП) - 24 БЗС; 2 по Схемата за национални доплащания на площ (СНДП) - 6 БЗС и; 3. плащане за природни ограничения в планинските райони (НР1) – 24 БЗС. Към заявлението е приложена таблица на БЗС, с които се кандидатства.

По данни за стартирала проверка е направена първоначална проверка на декларираната за подпомагане площ с дата 22.03.2011г., като е установена грешка „над 0,05 дка от БЗС излиза извън площите подходящи за подпомагане" по отношение следните БЗС: № 00504 – 361 - 1, като е посочено, че площ от 0,5945 ха е извън площите подходящи за подпомагане (стр. 35 от делото), № 00504 – 126 – 1 –

11,82612 ха, № 00504 – 127 – 1 – 4,07508 ха, № 00504 – 135 – 1 – 0,42485 ха, № 00504 – 138 – 1 – 7,58126, № 00504 – 129 – 1 – 3,8866 ха и № 00504 – 125 – 1 – 1,79444 ха. Жалбоподателят е уведомен за резултата от извършената първоначална проверка и се е подписал управителят.

С уведомително писмо за площи заявени от повече от един кандидат жалбоподателят е уведомен за установени застъпвания, като му е изпратена и декларация – таблица за установените застъпвания. Тази таблица е върната попълнена от жалбоподателя, като за част от БЗС са отстранени застъпванията и са представени доказателства за основанието за стопанисване на имотите, а за част от имотите са отказани като заявени за подпомагане.

След указания на съда е представен Протокол за специализирана теренна проверка на място на ФБ, намиращи се в землището на [населено място], извършена на 23.10.2011г. от ОСЗ – [населено място]. Към протокола за извършена теренна проверка не са представени снимки с G. фотоапарат във връзка с изискване по т. 8 от Заповед № Заповед № РД – 09 – 756 от 09.09.2011г. на министъра на земеделието и храните (стр. 231 и следващите от делото). В протокола няма и отразено граници на подходящата и неподходящата за подпомагане част от физическия блок (ФБ). По отношение на ФБ, в които се намират заявени от жалбоподателката БЗС, от протокола за извършена теренна проверка се установява както следва: 1. За ФБ № 00504 – 125 (в който се намира БЗС № 00504 – 125 – 1 - 4) е с установен начин на трайно ползване „Пасища, мери и ливади“, приет е целият ФБ за допустима площ и при извършената теренна проверка не са установени основания за промяна; ФБ № 00504 – 126 (в който се намира БЗС № 00504 – 126 – 1 - 1) е с установен начин на трайно ползване (НТП) ПМЛ, допустимата за подпомагане площ в този ФБ за 2011г. е увеличена, както и няма изключени площи като недопустими от ФБ; за ФБ № 00504 – 127 (в който се намира БЗС № 00504 – 127 – 1 - 1) е с установен начин на трайно ползване „Пасища, мери и ливади“, приет е целият ФБ за допустима площ и при извършената теренна проверка не са установени основания за промяна; за ФБ № 00504 – 129 (в който се намира БЗС № 00504 – 129 – 1 - 1) също е с НТП ПМЛ и също не е установено основание за промяна и целият ФБ е допустим за подпомагане, няма посочени части, на неподходящи за подпомагане площи във ФБ; за ФБ № 00504 – 135 е предвидено НТП ХЗТ, като по отношение на този ФБ е направено промяна, като част от площта на ФБ е приета за допустима за подпомагане, а част като недопустима за подпомагане; за ФБ 00504 – 138 е с НТП ПМЛ и е допусната промяна – увеличаване на допустимата за подпомагане площ; за ФБ № 00504 – 236 няма отразяване да е проверен при извършената теренна проверка; за ФБ № 00504 – 361 и № 00504 – 534 няма отразяване да е проверяван при извършената теренна проверка; за ФБ № 00504 – 1098 е с НТП СЗП и е увеличена допустимата за подпомагане площ. Това е извършената теренна проверка на Физическите блокове, в които попадат БЗС на жалбоподателя. При извършената теренна проверка няма индикации при извършените промени на ФБ и установени в тях недопустими за подпомагане площи да са засегнати и установени такива по отношение на БЗС на жалбоподателя.

Въз основа на горното е издадено оспореното в това производство уведомително писмо изх. № 02 – 230 - 2600/499 от 29.06.2012г. на изпълнителния директор на ДФ „Земеделие”, с което е отказана за плащане по СЕПП, СНДП и НР1 като е установено, че част в размер на 26,95 ха от заявения за подпомагане по СЕПП и НР1 са недопустими за подпомагане, а по СНДП недопустима за

подпомагане е приета част в размер на 0,32 ха от БЗС № 00504 – 1098 – 6 - 2.
По делото назначена и изслушана СТЕ, неоспорена от страните, която съдът кредитира като изготвена от лице със съответна компетентност и при направени надлежни проверки. От СТЕ се установява, че по отношение на спорните БЗС е изготвен слоя „Площи допустими за подпомагане" въз основа на летене направено през 2010г. и при липса на актуална ЦОФК за 2011г. Поради тази причина и поради това, че летенето от 2010г. не отразява актуалното състояние на земите по отношение на релевантната кампания 2011г. са извършени масирани теренни проверки, в които са попаднали и ФБ, в който се намира БЗС на жалбоподателя. От СТЕ се установява обаче, че не всички имоти отказани за подпомагане са попаднали в рамките на ФБ, на които е извършена теренна проверка. И от представения протокол за теренна проверка се установява, че ФБ № 00504 – 236, № 00504 – 534 и № 00504 – 361 не са попаднали в рамките на извършената теренна проверка, а в тях се намират имоти БЗС, заявени от жалбоподателя.От СТЕ се установява, че извършените промени в допустимия слой не касаят процесните парцели на жалбоподателя, като по отношение на тях са запазени съществуващите към датата на проверката граници на допустимия слой. По отношение на последния въпрос – каква е установената недопустима от ответника площ съдът не кредитира експертизата, тъй като тя преповтаря уведомителното писмо, което е предмет на оспорване в това производство. В открито съдебно заседание от 30.05.2013г. (стр. 200 от делото) вещото лице е пояснило, че при извършване на теренната проверка се проверява целият физически блок, в който могат да се намират няколко имота на различни земеделски производители, като теренната проверка установява допустимостта на целия физически блок, но не и на отделните парцели. На стр. 201 от делото на въпрос на процесуалния представител на ответника дали при определяне на допустимата и недопустима площ, определени в И., са отчетени разпоредбите на чл. 16 от Наредба № 5 от 2010г. по отношение на изискванията за допустимост на пасищата, вещото лице е отговорило, че не, не са отчитани тези разпоредби, тъй като записаното в системата е въз основа на снимки от 2010г., които не се отнасят за конкретната кампания, която е за 2011г.
Разгледана по същество жалбата е основателна по изложените по – долу съображения.
Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.
В тази връзка настоящият състав установи, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия. Оспореният административен акт е издаден при спазване на установената от закона форма, при издаването му обаче са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспореният административен акт е издаден обаче при неправилното приложение на материално правни разпоредби, по съображенията изложени по - долу.
На първо място настоящият състав намира, че оспореното писмо е издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно нарушение на чл. 35 и чл. 36 от АПК. Основателно е в тази връзка

възражението на жалбоподателя, наведено в жалбата, че не са събрани всички относими към спора доказателства и не са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за случая. Настоящият състав намира, че не са изследвани и изяснени релевантните за спора факти относно допустимата за подпомагане площ съобразно правилата, очертани в Наредба № 5 от 10.03.2010г. относно допустимата за подпомагане и недопустимата за подпомагане площ при заявени за подпомагане пасища, мери и ливади. Най – напред по отношение на наведеното основание за недопустимост за подпомагане по чл. 43 ал. 3 т. 4 ЗПЗП по СЕПП, 47 ал. 2 т. 4 от ЗПЗП по СНДП и чл. 12 т. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008г. по НР1, а именно, че земите не са стопанисвани и че за заявени площи по – големи от стопанисваните. От приетите по делото доказателства, включително приетата СТЕ се установи, че за релевантния период голямата част от БЗС на жалбоподателя безспорно е стопанисвана. По отношение на част от БЗС обаче ответника с оспореното писмо установява, че не са стопанисвани. Нито в оспореното уведомително писмо, нито в административната преписка, по която е издадено обаче не се съдържат доказателства, от които се установява кои части не са стопанисвани и защо се приемат за недопустими, тъй като не са били пашувани или косени или тъй като е налице захрастяване, което не е почистено. Отделно от това видно от СТЕ и от изказване на вещото лице в открито съдебно заседание по делото се установява, че за релевантния период 2011г. не е налице изготвена ЦОФК, съответно не е налице актуално заснемане, по която да се установи стопанисвани ли са и кои участъци не са стопанисвани и в какво се изразява това с оглед приложимите разпоредби за пасища, мери и ливади. От издвършените теренни проверки също не се установява по отношение на посочените БЗС кои участъци и с каква площ не са стопанисвани и защо се приемат за нестопанисвани. Това е така, тъй като най – напред при извършените теренни проверки не е правена проверка на БЗС, заявени от жалбоподателя. Теренната проверка е извършена на целите физически блокове, като по отношение на части от тях е установена недопустима площ, но не са ангажирани доказателства, а и от протокола за извършената проверка не се установява дали тези недопустими участъци засягат и се отнасят за БЗС на жалбоподателя, тъй като в 1 физически блок се включват по няколко БЗС, стопанисвани от различни земеделски производители. Освен това настоящият състав намира, че при извършената теренна проверка също са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и съответно и тя не може да се приеме за годно доказателство. Това е така, тъй като съгласно заповед № Рд – 09 – 756 от 09.09.2011г. на Министъра на земеделието в т. 8 е предвидено при извършването на теренни проверки да се правят снимки с G. фотоапарат и съответно да се посочва подходящата и неподходяща част за подпомагане. Горното е предвидено с цел доказаване на наличието на недопустима за подпомагане площ и установяване съответно към кой БЗС спада. В конкретния случай видно от събраните по делото доказателства и няколко пъти изискани доказателства от извършената теренна проверка е представен протокола от извършената проверка, а направени снимки, от които да се установи наличието на недопустими за подпомагане площи и в частност такива в имотите, заявени от жалбоподателя, не са представени и не са налични. В представено по делото CD са налични карти, но не и снимки. В тази връзка настоящият състав намира, че от представените доказателства за извършената теренна проверка не може да се установи по безспорен начин, че има площи в БЗС, заявени от жалбоподателя,

които не са стопанисвани и които съответно да изпълват основанията за отказ, посочени в оспореното писмо по различните схеми и мерки, за които е кандидатствано, а именно СЕПП, СНДП и НР1. Съгласно правилата за разпределение на доказателствената тежест и съобразно чл. 170 ал. 1 от АПК административният орган следва да установи фактическите основания за издаване и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Във връзка с гореизложеното и след обсъждане на административната преписка в цялост настоящият състав намира, че в проведеното съдебно производство административният орган не установи наличието на фактическите основания за издаване на административния акт, а именно не ангажира доказателства, от които безспорно да се установи, че заявените от жалбоподателя площи не са стопанисвани и в какво се изразява нестопанисването. Следва да се посочи и че теренната проверка не е обхванала всички ФБ, в които се намира БЗС на жалбоподателя, като по отношение на три ФБ, в които се намират БЗС на жалбоподателя, частично отказани за подпомагане проверка въобще не е правена и не е ясно въз основа на какви доказателства същите са отказани за подпомагане, а именно не е правена проверка по отношение на ФБ № 00504 – 236, № 00504 – 534 и № 00504 – 361, където попадат БЗС № 00504 – 236 – 4 – 1, № 00504 – 534 – 3 – 2 и № 00504 – 361 – 1 – 2. По отношение на тези имоти пък въобще не са ангажирани никакви доказателства за наличието на площи недопустими за подпомагане, поради това, че по отношение на ФБ, в които се намират не е правена теренна проверка, а и няма актуално заснемане от 2011г.

На второ място, тъй като се касае за пасища, мери и ливади, които са заявени за подпомагане в по – голямата част, административният орган не е изяснил и не е събрал доказателства относно относимите факти по следващите съображения. Разпоредбата на чл. 9 във връзка с чл. 8 от Наредба № 5 от 10.03.2010г. определя кои площи са допустими за подпомагане и съответно кои площи са използвани, съответно са в добро земеделско състояние. Съобразно чл. 9 ал. 3 т. 3 от Наредба № 5 от 2010г. използването на земята като постоянно пасище за паша на животните или косене (както е в настоящия случай) независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено или като метод за опазване на заобикалящата среда се считат за земи, на които се извършват земеделски дейности и които са допустими за подпомагане като част от ФБ. В конкретния случай на земите на жалбоподателя се извършва точно такава дейност. В чл. 15 и 16 от Наредба № 5 от 2010г. са посочени критериите за допустимост и недопустимост за подпомагане на площите – пасища, мери и ливади. Общият принцип е в чл. 15, а в чл. 16 са предвидени конкретните условия, а именно, че „Допустими за подпомагане са постоянни пасища, които се използват за паша на животните или косене, независимо дали коситбата се извършва за добиване на сенаж или сено, или като метод за опазване на околната среда, или за борба с плевелите, когато: 1. на тях има не повече от 50 броя дървета и/или храсти на хектар с височина над 50 см (за клек и хвойна - независимо от височината), които не са компактно разположени (с мозаечно разположение), а по т. 2 в редакцията и действала към момента на издаване на оспореното писмо „дървесната и/или храстовидната растителност е с гъстота, която позволява свободно пашуване на земеделските животни". Видно от посоченото при определяне на допустимата за подпомагане площ по отношение на пасища следва да се установи колко дървета, съответно храсти с височина над 50 см. на хектар има в БЗС – то и ако те са в рамките на допустимите по чл. 16 ал. 2 т. 1 или т. 2 от Наредба № 5 от 2010г. то площта е допустима за

подпомагане. Видно от представените по делото доказателства в проведеното административно производство доказателства по отношение на посочените критерии не са събирани. Това се потвърждава и от изявление направено от вещото лице в открито съдебно заседание при изслушване на експертизата (стр. 201 от делото) на въпрос на ответника. Въобще в проведеното административно производство този въпрос не е изследван по отношение на заявените от жалбоподателя БЗС, които представляват пасища, мери и ливади. Направената теренна проверка на ФБ, в който се намира БЗС, е установила допустимата за подпомагане площ за целите ФБ, но не са изследвани условията по чл. 15 и 16 от Наредба № 5 от 2010г. по отношение на заявените от жалбоподателя БСЗ. Горното води отново до неизяснени факти и обстоятелства от значение за издаването на оспорения акт, а именно при извършената теренна проверка на ФБ, не са събрани доказателства за наличието на храстовидна или дървесна растителност в БЗС на жалбоподателя и съответно няма доказателства за наличието на компактна такава, която би довела до недопустимост за подпомагане. В тази връзка съдът намира, че уведомителното писмо е издадено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и в противоречие с материално правните разпоредби на чл. 9, 15, 16 и 17 от Наредба № 5 от 2010г. по отношение на СЕПП и СНДП. Оспореното уведомително писмо в тази му част е издадено и в несъответствие с чл. 34 т. 4 от регламент № 1122/2009, според който „земеделски парцел, съдържащ дървета, се смята за допустима площ за целите на схемите за помощи, свързани с площи, при условие, че земеделските дейности или, където е приложимо, предвижданото производство, могат да бъдат извършвани по подобен начин, както и на парцели без дървета в същия район”. По отношение на БЗС, заявен и частично отказан по НР1 също не са установени и доказани наличието на площи, които не са стопанисвани по посочените по – горе съображения. Освен това не е установено наличието на неспазването на някое от условията по Наредба № 11 от 03.04.2008г.

На следващо място настоящият състав намира, че оспореното писмо е издадено в противоречие с материалния закон и в частност в противоречие с чл. 58 от регламент № 1122/2009г. Съгласно приложимата норма на чл. 58 от Регламент (ЕО) №1122/2009, ако по отношение на група култури площта, декларирана за целите на каквито и да било схеми за помощи, свързани с площи, превишава площта, определена в съответствие с чл.57, помощта се изчислява на основата на определената площ, намалена с два пъти установената разлика, ако тази разлика е повече от 3% или от 2 ха, но не повече от 20% от определената площ. Ако е повече от 20% то помощ не се изплаща, а ако е над 50% се налага санкция за бъдещ период. Във връзка с гореизложеното и доколкото по делото не е доказано наличието на площи недопустими за подпомагане, съответно не е доказано наличието на условията по чл. 58 от регламента, съответно не е налице и основанието за налагането на санкция по посочената разпоредба за бъдещ период. Същото се отнася и за мярка НР1, поради и което наложената санкция за бъде период по чл. 16 от регламент № 65/2011г. също е незаконосъобразна.

Предвид обаче гореизложеното настоящият състав намира, че не са изяснени относимите факти и обстоятелства по спора, както и не са събрани съответните доказателства. Не е изяснено дали действително е налице площ, която е в размер на определения от административния орган, която да е недопустима за подпомагане при съобразяване на посочените по – горе относими норми от Наредба № 5 от

10.03.2010г., както и съобразно чл. 34 т. 4 от регламент № 1122/2009г. Освен това следва да се посочи, че по извършената теренна проверка и протокола съставен за нея се установява не се установява да има площи недопустими за подпомагане в тези ФБ, а камо ли такива, които да засягат имотите на жалбоподателя.

Въз основа на гореизложеното настоящият състав намира, че оспореното уведомително писмо е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, поради и което същото следва да бъде отменено, а преписката да бъде върната на административния орган за изясняване на релевантните факти и обстоятелства и за събирането на надлежни доказателства в тази връзка съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени по – горе в това решение.

Предвид изхода на спора съдът намира за основателно искането на жалбоподателя за присъждане на разноски във връзка с разпоредбата на чл. 143 ал. 1 от АПК и неоснователно искането на ответника в тази връзка. Във връзка с представения списък на разноските настоящият състав намира, че следва да бъдат уважени само и единствено разноските направени за проведеното съдебно производство, а именно разноските за заплатената държавна такса в размер на 50 лв., адвокатски хонорар в размер на 150 лв. и за направени копия от доказателства по делото, за които са налице доказателства по делото за направени разходи в размер на 3 лв. общи. Всички други направени разноски за семена, граждански договори и горива за обработване на площите, посочени в списъка на разноските, който е представен и несвоевременно, касаят само и единствено дейността на жалбоподателя по поддържане на стопанисваните от него площи, поради което не подлежат на уважаване.

Воден от горното и на основание чл. 172 ал. 2 и чл. 173 ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Уведомително писмо изх. № 02 – 230 - 2600/499 от 29.06.2012г. на изпълнителния директор на Държавен фонд земеделие по подадено от жалбоподателя [фирма], със седалище [населено място], общ. А., обл. Софийска Общо заявление за единно плащане на площ с Уникален идентификационен номер У. № 23/200411/44642, в частта, с която е отказано финансово подпомагане в размер на 8 389, 45 лв. по СЕПП, в размер на 9 521,81 лв. по НР1 и в размер на 96,3 лв. по СНДП и с което е наложена санкция по СЕПП в размер на 6 037,27 лв. на основание чл. 58 от регламент № 1122/2009г. и по НР1 в размер на 6 852,15 лв. на основание чл. 16 от регламент № 65/2011г.

ИЗПРАЩА преписката на Изпълнителния директор на ДФ „Земеделие” за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение в срок от 1 (един) месец от влизане в сила на това решение.

ОСЪЖДА ДФ „Земеделие” да заплати на „Дива коса“ О. със седалище [населено място], общ. А., обл. Софийска сума в размер от 203 (двеста и три) лева, представляваща разноски за тази инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд София – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: